

št. 1

Per 1303/1997/98

10022041, 1

GORISKA KNJIZNICA

COBISS

IZVIR

glasilo SS VENO PLOK Ajdovščina

₹ 22,041 / 1998

Per 1303/1998

10022041, APRIL

COBIS 8

6901508 KJ12N1CR

Uvodnik

Nekega pustega oktobrskega dne se je pretežni del uredniškega odbora našega IN VAŠEGA glasila (časnika al' kakorkoli mu že rečete) zbral v (m)učilnici številka štirideset, da prešpricamo še eno dolgočasno uro, se scvremo na žgočem soncu, predvsem pa, da se pomenimo o teh in onih načrtih za letošnji zagon.

Udeležencev je bilo v pričakovanem številu (cifra, da se ti zvrtili): profesor'ca, Ožbej, jaz, pa še dva dekliča iz prvega letnika, ki sta se verjetno ustrašila grožnje šestindvetdesetih ur...

Torej, prvi sestanek je bil kar se da skromen, pa sem si mislila: še eno leto torkovih osmih šolskih ur posedanja, premišljevanja, odlaganja na naslednji teden, mesec, po počitnicah... Naši mentorici sem že pred vrati zatrjevala, da iz te moke ne bo kruha in da bodo tudi radovedne glave fazanov, ki se mislijo slučajno pojaviti na sestanku, slej ko prej izginile s seznama uredniškega odbora (kar se tudi vsako leto dogaja).

S tem je bila pravzaprav že odprta tema: kako pridobiti člane, soustvarjalce in bralce, kako izboljšati glasilo in izbrati prave teme ali na kratko: KAKO MODERNIZIRATI IZVIR?

Revolucijo se je izvedlo takoj. Na dan smo spravili kratko anketo ter vas, bralce, konkretno povprašali, kaj pravzaprav pričakujete od nas.

Izvir se nam je vsa pretekla leta predstavljal v klasični obleki resnega gospoda, vendar smo vedno bolj čutili, da mu je treba dokupiti garderobo, zamenjati kravato, mu dovoliti, da se nasmehne, pove kakšno šalo...

Vsesplošna potreba ljudi po drugačnem, novem, boljšem, predvsem pa po življenjski vedrini, smehu in sprostitvi je doma tudi med nami mladimi. Marsikdo izmed nas ima nakopičene zaloge domislic in dobre volje, ki bi preko Izvira ugledale beli dan. Tako klic po humorju ne preseneča in se je v anketi uvrstil na dobro tretje mesto.

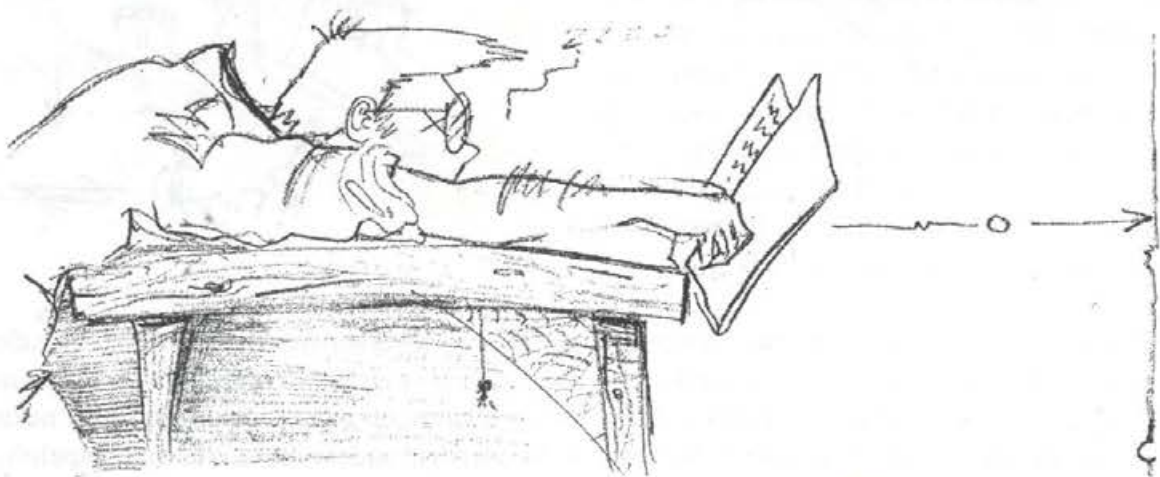
Zdaleč največ anketirancev se navdušuje za popestritev Izvira s prispevki iz izvenšolskih dejavnosti dijakov in profesorjev ter poročili oziroma utrinki o dogajanju na šoli.

Iz rezultata (devet točk za znane osebnosti iz okolice, kar je bila doslej vodilna tema Izvira, in sedem proti) morda lahko sklepamo, da bi nam radi predstavili sebe in svoj vsakdan v šoli ter izven nje, prav tako pa bi z veseljem prebrali kakšen prispevek ljudi izpred katedra.

Oboje bomo povprašali za sodelovanje in upam, da se bodo naše misli lepo prelivale z vašimi in bomo uspeli oblikovati figuro, ki bo z vaših obrazov privabila nasmeh in vam bo ponudila nekaj novega, edinstvenega, pa vendar vzeteza iz našega vsakdana.

Ali bomo letos upravičeni do par ducatov ur izbirnih vsebin, ki nam jih bodo prišteli za krožkarsko čvekanje in prenašanje naših prebliskov na papir?

O tem vas bomo povprašali naslednje leto!

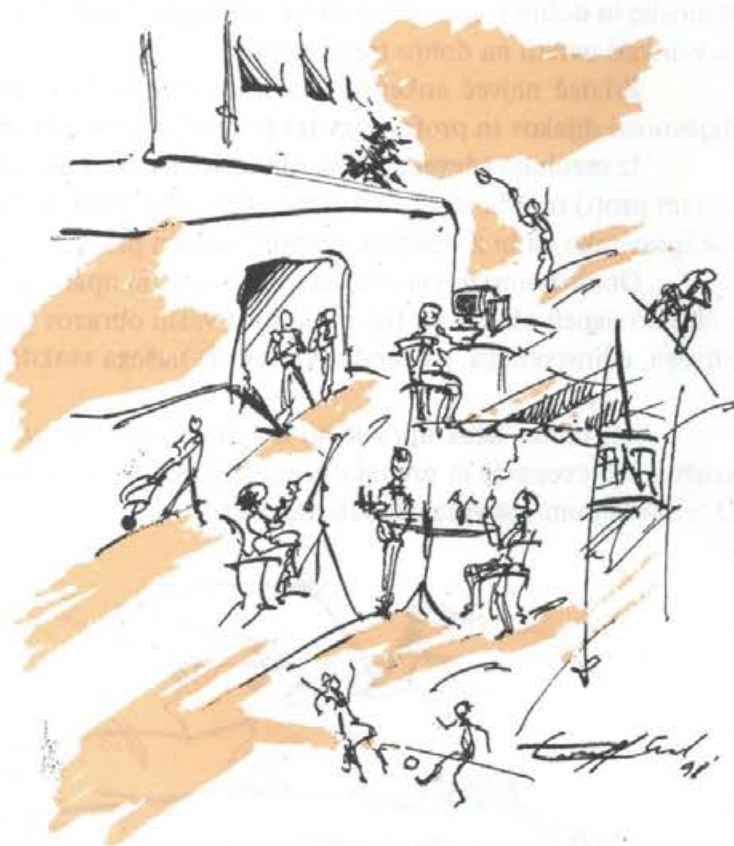
Moj prosti čas ali »Kam bi se dal«

Petek ob 13.10. Šolski zvonec zazvoni. Končno! Iz razredov se usujejo trume dijakov z bolj ali manj kislimi obrazi, ki naveličani vsega zapuščajo šolsko stavbo. Nekateri preskakujejo po tri stopnice naenkrat, da bi bili čimprej zunaj, drugi se še obotavljajo, klepetajo.

Andrej je še z dvema sošolcema oddrvel v knjižnico, k računalniku seveda. Vesna, Marko, Anja in Klemen so se zmenili, da grejo še v Ave na pijačo, ker se jim še ne da iti domov. Mojca in Marinka sta se ustavili na stopnišču, da bi si izmenjali še zadnje informacije. »Kaj delaš ta vikend?« »Ah, zdaj grem spat, ker sem že čisto uničena od tega tedna. Jutri bom pisala nalogo in se učila - saj veš, vse tiste kontrolke, spraševanje... Pa še doma mi stalno težijo zaradi ocen. Za nedeljo pa še ne vem. Najbrž bom gledala televizijo ali pa kaj brala.« »Prideš v soboto zvečer na žur k Primožu?« »Ne, nimam časa.« »O.K., se vidiva v ponedeljek. Adijo!«

Ko dijaki zapustijo šolo, odrasli pa službo, se začne tisti drugi del našega življenja, del, v katerega je vključen tudi prosti čas. To je čas, ko ne počnemo nič obveznega, ko se posvetimo sebi in delamo le tisto, kar nam je najbolj všeč. Če želimo svoj prosti čas maksimalno izkoristiti, bi ga morali načrtovati prav tako, kot načrtujemo delo. V nasprotnem primeru se nam lahko zgodi, da ostane ta čas neizkoriščen, da nam je dolgčas, kar vodi v nezadovoljstvo s samim seboj in okolico. Nekateri ljudje zaradi slabega načrtovanja dela, ki ga morajo opraviti, trdijo, da sploh nimajo prostega časa. Bliže resnici je dejstvo, da si časa, ki bi ga porabili samo zase, iz različnih vzrokov nočejo vzeti. Posledica pomanjkanja prostega časa je stres, zaradi dolgotrajnega stresa pa se pojavi sindrom izgorevanja pri delu, kasneje boleznin in morda celo nesposobnost za nadaljnje opravljanje svojega dela. Moto prostega časa naj bi torej bila sprostitvev in pridobivanje novih moči za delo.

In kaj mladi delajo v prostem času? Nekateri se ukvarjajo s konjički, športom, glasbo, obiskujejo razne krožke, skratka, so dejavni in morda celo ustvarjalni. Prav ustvarjalnost je lastnost, ki jo šola s svojimi zahtevami zavira. Pri razvijanju konjičkov pa smo svobodni, sami si jih izbiramo, nihče nam ne ukazuje, zato smo lahko prav tu najbolj ustvarjalni, domiselni, zabavni. Psihološke raziskave so pokazale, da je inteligentnost bolj povezana s šolskimi interesi, ustvarjalnost pa z izvenšolskimi. Najbolj aktivni in ustvarjalni dijaki imajo več konjičkov, s katerimi zadovoljujejo svojo potrebo po uveljavljanju in razvijajo svojo osebnost tudi v tistih smereh, ki so v šoli morda zanemarjene. Več kot ima dijak različnih interesov, bolj vsestransko bo razvit, lažje bo določil, kaj ga zanima, in tako bo tudi izbira študija in bodočega poklica lažja.

Na žalost pa vsi dijaki ne izrabljajo svojega prostega časa tako konstruktivno. Veliko jih cele dneve presedi pred televizorjem ali računalnikom, kjer se zabavajo z igrkami, brez ciljno tavajo po mestu in svoje pohajkovanje končajo v katerem od številnih lokalov ob cigaretah in alkoholu, nekateri pa zaidejo tudi na narkomansko sceno. Namesto da bi doživljali zadovoljstvo ob svojih uspehih, se raje predajajo preprostim »kemičnim« užitkom, kar je seveda lažja, a nevarnejša pot, ki vodi - namesto k osebnostni rasti - k osiromašitvi posameznikovega življenja.

Starši, šola, prijatelji... Morda vam vsak vceplja svoje vrednote, ki včasih niso združljive. Zato so trenutki, ko se človek znajde na razpotju in ne ve, kam in kako naprej. Dejstvo pa je, da nihče ne bo vse življenje bdel nad vami, vas kontroliral in usmerjal. Nima smisla izgovarjati se na druge zaradi svojih napak. Izbira je vedno samo vaša!

Jasna Budanovič
psihologinja

Utrujenost

Samo nov način
potrebujemo le
nov dostop in
novo pot še
za drugam
oditi bo treba
ne vprašanja kam
ne le bega
vsaj tega ne
novo pot za svet
novo upanje
pa ne znamo
vsak le utrujen umre
in pusti rano
in nič ne naredi
preprosto izpuhti
v atmosfero
nov pusti
problem novo mero
težav za nas
da se borimo
utrujeni
skozi čas
samo stremimo
za srečo vse noči
dokler
še nas ne zaboli!

»Smo!«

Bernarda, dipl. inž. Bratino, poznamo predvsem kot profesorja kemije, malo oziroma nič pa ne vemo o njegovem pevskem udejstvovanju. Z njim sem se pogovarjal o sekstetu »Sumus«, katerega član je.

Kje je pravzaprav začetek takratnega kvinteta Sumus?

Uradno je kvintet začel delovati v sezoni 1990/91, ko smo, malo za šalo in malo zares, hoteli s koncertom obeležiti Gallusovo leto in smo si nadeli sedanje ime. Deset let pred tem smo delovali samo kot klapa in se zbirali skupaj s ciljem, kaj lepega zapeti.

Ste potem izpeljali ta koncert?

Ta prireditev, dobro se spominjam, je enkratno uspela. Zapeli smo deset Gallusovih pesmi, izjemen čar pa je večeru prispeval recital pridig Janeza Svetokriškega. Recitiral jih je naš prijatelj Boris Jež v avtentičnem oblačilu, vse skupaj pa se je dogajalo v avtentičnem okolju v Vipavskem Križu.

Imate zanimivo latinsko ime. Kako ste do njega prišli?

V resnici nismo imeli nobene resne ideje o imenu, zato smo vsi skupaj odšli do g. Otmarja Črnilogarja, profesorja latinskega jezika, in tako je popolnoma naključno, zgodaj zjutraj in ob kozarčkih dobrega vipavskega vina padlo ime Sumus, ki v prevodu pomeni smo.

Kako dejavni pa ste na področju petja?

Smo zelo zaposleni, kajti imamo vsako leto nad trideset koncertov, ob tem pa še letni koncert, običajno na dvorcu Zemono, kar je zaključek vsake sezone. Tako smo že po dolgem in počez prebredli vso Slovenijo, z izjemo Štajerske, kjer smo bili manj aktivni. Vsako leto nastopimo tudi na reviji »Primorska poje« in lahko se pohvalimo za dve drugi mesti na tekmovanju radijskih posnetkov, ki smo ju dosegli tam.

Kaj pa tujina?

Dvakrat smo imeli to srečo, da smo bili povabljeni v Nemčijo. Prvikrat v Stuttgart, kjer je slovenski izseljeniški zbor »Domači zvon« praznoval petindvajseto obletnico delovanja, drugič pa smo peli na predstavitvi Vipavske doline in Kozjanskega v Regensburgu.

Poleg teh dosežkov pa ste ponosni tudi na izdano kaseto!

Ja, kaseto z naslovom »O tebi sanjam« je bila posneta pred dvema letoma v studiu »Hendrix« Koper. Na njej so v večini ljubezenske pesmi, ki jih fant poje dekletu pod okencem. Z njo smo hoteli pustiti pečat prvim petim letom delovanja.

Na začetku ste bili kvintet. Kako da sedaj nastopate s šestčlansko zasedbo?

Za našo skupino je značilna pogosta menjava članov. Na to kaže že dejstvo, da smo bili v začetku brez umetniškega vodje, kasneje pa sta to funkcijo prevzela Damijana Božič Močnik in za njo Igor Hodak.

Slišal sem, da se je Sumus razdelil na dva dela?

Da, nastala sta Ventus in Sumus, ki nadaljuje s tradicijo in ima kot prvotno sedež ponovno v Šturjah.

Imam občutek, da ne požete pretirano zahtevnih umetniških del?

Naš prvi namen je petje za ljudi in ne za raznorazne umetniške duše, zato morajo biti pesmi prijetne za uho. Pojemo narodne pesmi, napitnice, podoknice in tudi umetniške pesmi. Poseben položaj pri nas imajo maše in bogoslužne pesmi. Takšna usmeritev je potrebna, ker mislimo, da večina ljudi ne mara težkih sodobnih umetniških del.

Gospod Bernard, ste edini stalni član Sumusa. Kako gledate na vašo vlogo v skupini?

Res je, da pojem prvi tenor, ki ima v pesmih večinoma glavno melodijo, vendar pa pesem ustvari skupina. Vsak glas je enako pomemben in sem le eden od pevcev.

Kakšno pa je vzdušje v novem sekstetu?

Sedanji sekstet je po zasedbi podoben prvotnemu kvintetu, torej smo prava fantovska združba. Med seboj se zelo dobro poznamo. Mislim, da je to tisto pravo, kajti na silo se skupine ne da ustvariti, kaj šele občuteno zapeti.

Za konec bi vas vprašal o vaših načrtih za prihodnost.

V prihodnosti bi radi postopoma pomladili zasedbo in razširili skupino do okteta. S tem bi lažje premestili težave v zvezi z boleznimi in odhodi, ker manj kot je pevcev, več odgovornosti pade na posameznika. Glede registracije je naš namen pridobiti status društva, ki bi imelo od pet do dvajset članov. Za nas je pomembno, da smo, da pojemo in da se družimo. Še naprej bomo koncertirali po Sloveniji, morebitni nastopi v tujini pa niso izključeni.

Hvala vam! Želim vam še veliko ustvarjalnih let in veliko uspehov v vašem delovanju.

Na obisku je bil Dominik Fegic.

Radost na krilih

Človek si je vedno želel biti svoboden kot ptica na brezmejnem nebu. To neskončno hotenje lahko potešijo le piloti pravih letal. Nekateri pa smo si to pričarali na bolj »pritličen« način - z letalskim modelarstvom - in se tako izognili večini nevarnosti, ki nam pretijo v zraku.

S tem športom sem se seznanil že v tretjem razredu osnovne šole, ko sem sestavil svoj prvi modelček, in tu se je začela moja modelarska strast. V osnovni šoli smo izdelovali predvsem prostoleteče modele in z njimi nastopili tudi na nekaj tekmovanjih, kjer smo takratna ajdovska modelarska klapa dosegli tudi nekaj vidnejših uvrstitev na državnem nivoju. Takrat sem izdelal kar nekaj modelov kategorije F1H(A1) in proti koncu šole tudi dva večja F1A (A2). Ta letala so grajena pretežno iz južnoameriškega lesa - balsa, ki je zelo lahek, zato imajo tudi dokaj majhno obremenitev kril. V zrak jih potegnemo kar s pomočjo nekaj deset metrov dolgega laksa. Pomemben dejavnik, ki pogojuje letenje, je seveda

vreme. Ajdovska burja sicer ta šport onemogoča, je pa sezona za jadralno letenje predvsem spomladi in poleti, ob kar pogostih mirnih dnevih oziroma ob rahlem zahodniku. V takih pogojih te stvarce lahko tudi odlično letijo in eden od mnogih dokazov za to je tudi ta izkušnja.

Nekega spomladanskega dopoldneva smo spuščali letala in uganjali neumnosti po letališču. Tistega dne so se v zrak dvigovali prvi stolpi spomladanske termike. Kot že velikokrat prej sva s prijateljem potegnili moj model v zrak. Po nekaj minutah letenja smo vsi ostrmeli. Ta reč se ni, kot ponavadi, počasi spuščala k tlom, ampak se je začela dvigati. Ko je model v zraku, je edina oblast nad njim že prej vgrajen časovni prekinjevalec leta (timer), česar pa jaz na žalost v tem modelu nisem imel. Fantje smo šli za modelom in strmeli v zrak (da so nas že vratovi boleli). Zaključni prizor tega dramatičnega dogajanja je bil v Lokavcu, kjer smo približno pol ure po vzletu zadnjič opazili moj model, in sicer na taki višini, da smo ga komaj še videli. Naša ocena je bila nekaj 100 metrov. Uspeh ali nesreča?

To je bil le eden izmed mnogih lepih in zanimivih doživljajev v mladosti, povezan z modelarstvom. Zadnja leta sem se začel, kolikor mi pač čas dopušča, ukvarjati z radijsko vodenimi, jadralnimi (RC) modeli. Moram povedati, da izgradnja takega modela vzame nemalo časa in žal tudi denarja. Razlika od prejšnjih pa je v tem, da so modeli večji (razpon kril je lahko nekaj metrov), in v tem, da ima modelar - pilot sedaj model pod svojo kontrolo. Model krmilimo (npr. po smeri, višini, nagibu...) s pomočjo krmilnih površin. Taki modeli so poleg termike zelo primerni za t.i. pobočno letenje pri močnejšem vzgorniku. Lepote in čare tega letenja sem spoznal lani poleti, ko smo s prijatelji večkrat »šli letet« na Goro in Javornik, kjer so seveda primerna pobočja. Na takih strminah lahko letalo in pilot pokažeta, kaj znata. Letalo lahko v takih razmerah leti več ur, tako da ponavadi pilota prej premaga utrujenost. V zraku se lahko izvajajo razne vragolije in akrobacije, kot so: sodček, hovit, lupina, letenje v »višini marjetic«, strmo paniranje, pri čemer začne model ob naraščajoči hitrosti žvižgati, in še marsikaj. Užitki so v idiličnem okolju narave nepopisni.

Za konec naj navedem še dejstvo, da je modelarstvo eden bolj priljubljenih športov v okviru letalstva. Marsikateri pravi pilot konča svojo kariero spet v krogu prijateljev modelarjev.

Andrej Ukmar, 4.a

Dežurstvo ali kako preživeti 8 ur

Končno je napočil težko pričakovani dan, ko si v šoli, a ti ni treba k pouku. Na naši šoli namreč velja pravilo, da vsak učenec pride enkrat ali večkrat na leto na vrsto za dežurstvo. Vsi se veselimo, da bo prišla vrsta na nas, a ko se to zgodi, marsikdo sprevidi, da so govorice, ki krožijo po šoli, resnične. Te pa namigujejo na to, da preživiš 8 ur v popolnem brezdelju. Le kdo si tega ne želi?

Ob 7.10 prideš v šolo in zasedeš položaj gospodarja le-te. Ta naloga ti je bila zaupana do natanko 14.00. Klop, za katero sediš, pa ni prav nič podobna prestolu. Namesto da bi se počutil kot pravi kralj z močjo, zgolj opazuješ prihajajoče zaspane obraze učencev. In takrat pomisliš: »Moj bog, kaj taka sem bila včeraj?« Ko se končno zbudiš in se pouk začne ter ostaneš sam, začutiš, kako je šola velika. Poln zagona kmalu ugotoviš, da pravzaprav nimaš kaj početi. Razen, če se te usmili profesor Likar in ti prinese kakšno zadolžitev. Največkrat je to okrožnica, sprememba urnika ali položnice. To odneseš po učilnicah - že to je samo po sebi težko, saj jih je kar 50, da ne govorimo o stopnicah, ki jih je od vrha do tal natanko 40. Ko potrkaš in vstopiš, se vate zazre 30 parov hladnih oči, ki se razveselijo v trenutku, ko izvejo, da imajo kakšno prosto uro, ali pa te začnejo prebadati in izražati nezadovoljstvo, če jim je kakšna dodana (ŠE POSEBEJ MATEMATIKA!). Če pa nimaš kaj početi, so preverjena zabava tematske in slikovne križanke (za nevedneže: dobiš jih na vsakem vogalu po 300 SIT). Teh pa se kaj kmalu naveličaš in ne preostane ti drugega, kot da začneš šteti packe na stenah in pike na stropu. Lahko pa preizkusiš tudi svoje košarkarske sposobnosti v metanju papirčkov v koš, ki ti stoji nasproti. Ob 14.00 se ti pravzaprav že zdi, da te gleda in se ti posmehuje.

Navsezadnje za vsakim dežjem posije sonce. Tudi zate - med vsakim odmorom, ko te pridejo obiskat sošolci. To so redke minute, ko sploh odpreš usta. Glavni odmor je razred zase. Tistim, ki še niso bili dežurni, svetujem, da grejo po kavo 5 minut pred začetkom le-tega. Zakaj? Zato, ker se potem vname strašen boj za avtomat. Po ustnem izročilu, ki kroži po šoli že nekaj let, lahko z gotovostjo trdim, da ga na koncu vedno dobijo profesorji. Le-ti so namreč ubrali zanimivo taktiko. Po kavo pride eden izmed njih, se vrine v vrsto in izza hrbta potegne prej skriti pladenj, na katerega gre najmanj 10 kav. Če to bere kakšen izmed teh kavomanov, naj jim povem, da kofein škodi. Nimalokrat pa dobiš med odmorom v roke tudi zalogo hrane za preživetje nadaljnjih 5 ur. Le-ta pride v obliki dobrote prof. Kotnika in prof. Bratine, ki ti podarita banano, jabolko ali, če imaš res srečo, jabolčni zavitek (PROFESORJA, HVALA!)

Za zaključek bi rada povedala, da dežurstvo pravzaprav lahko postane pravi užitek, če znaš uživati v brezdelju. Če ne drugega, vsaj približe spoznaš stavbo, v katero hodiš v šolo. Vsem tistim, ki bodo v prihodnjih mesecih dežurni, pa svetujem, da s seboj prinesejo walkman in kakšno dobro kaseto. Mi, četrtni letniki, smo za vedno opravili z dežurstvom, vas, ki nam sledite, pa pozivam, da ga opravite vsaj tako dobro, kot smo ga mi.

Petra Žgavec

Sem ti kdaj rekla, da te ljubim

Ležala sva tam objeta,
zajeta v vrtincu noči,
preprosto sama v travi,
mokri in hladni.
Pravi trenutek,
samo midva nekje,
zgubljena in zadeta od teme.
Ignorirana od krutega strahu
vrela je sreča iz globin,
v najino naročje obljub in skomin.
Le enkrat še ti,
a moje oči zrejo v prazno,
ubite od slasti.
Ta doza fantazije je prevelika
za moje razpadajoče srce,
razparano od tvojih zenic,
ki me hočejo utopiti,
izlivajoče hoče se razliti
duša tisoč metrov pod najin grob.
Težak dež bo padal, veš,
ko bova omedlela od sonca
pod razžarjenim nebom,
vpijajočim vlago najinih sloza,
ko bova pijana umrla,
z umirajočo ljubeznijo, skupaj, midva.

Zdaj pa trikrat o ljubezni

Prišla sem na delavnico Ljubezen in čustva z velikimi pričakovanji o nekih čudovitih spoznanjih o pravi, resnični ljubezni. Mislila sem, da se bomo pogovarjali o prvi ljubezni, poljubih, zaljubljenosti, ljubezni na prvi pogled in podobnem, potem pa sem delavnico zapustila le zmedena zaradi nekih »novih ugotovitev« našega mentorja.

»LJUBEZNI NI!« so bile njegove besede. In te besede mi ne dajo miru. Ker se sprašujem, ali so to samo besede ali pa se za njimi skriva nekaj, kar je tistega četrtkovega popoldneva v naši skupini povzročilo neprijetno tišino.

Zakaj so potem zvestoba, zaupanje, spoštovanje in popolna predanost? So to le napačna prepričanja in predstave, ki smo jim vsa ta leta do sedaj podlegali? Smo ves ta čas živeli v slepih zablodah in iluzijah?

»LJUBEZNI NI, SO LE LJUDJE, KI LJUBIJO!«

Ljudje ljubimo, a kaj je potem tista beseda »ljubezen«, ki je mogoče že skoraj prevečkrat uporabljena, a še vedno tako topla, prijazna in naravna. Kaj potem sploh še obstaja, v kaj naj sploh verjamemo? Živela sem v prepričanju, da ljubezen obstaja. No, ja, še vedno živim, ker me, dragi Bojan, niti s svojimi argumenti nisi prepričal, da so iluzije o pravi ljubezni slaba stvar in da si z njimi uničujemo življenje.

Saj sploh ne vem, če je mentorju kdo verjel, a zagotovo se z njim nismo vsi strinjali.

Bojan je mnenja, da prave ljubezni ni in je ne bo. Lahko jo pojmuje kot neko prijetno občutje, ki ga ima človek ob ljubljeni osebi in ga ponotranjimo tako, da imamo dober občutek tudi, ko ljubljene osebe ni zraven, ampak nanjo samo mislimo.

Kljub temu mislim, da ljudje potrebujemo iluzije in vero v pravo ljubezen in v Mr. Right-a. OK, pretiravati res ni treba: če vse življenje iščeš poštenega, zabavnega, romantičnega, 185 cm visokega svetlolasega zdravnika z zelenimi očmi, je močno verjetno, da na koncu potem res ostaneš sama in nesrečna.

Morda se bo komu zdelo otročje in naivno, ampak sama trdno verjamem v ljubezen na prvi pogled. Zakaj ne bi vsi ljudje verjeli, da nekje živi njim usojena oseba in da je le še vprašanje časa, kdaj se bosta srečala.

Tako prijetneje je živeti, če vsak dan vstaneš z mislijo na tisto živo bitje, ki tam nekje, pa čeprav zavito v meglicah, čaka, da ga spoznaš. »Morda bo pa danes ta dan.«

In sploh ni pomembno, ali je svetlolas ali temnolas. Ko se bosta spoznala, boš začutil nekaj nepopisno lepega. **In to je zame ljubezen.**

(napisano na osnovi prispevkov iz biltena o Izkustvenih delavnicah in moje lastne udeležbe)

MAŠA

Naša Tamburšica

Marsikdaj si naše profesorje predstavljamo le v vlogi učitelja, vendar živi vsakdo izmed njih tudi svoje zasebno življenje. Tako kot vsak človek se tudi oni v prostem času ukvarjajo z različnimi prostočasnimi aktivnostmi. Pogovarjala sem se s profesorico Sonjo Škvarč, katere dejavnost se mi je zdela prav posebej zanimiva: igra na instrument, ki danes ni več tako poznan, včasih pa je bil kar precej - TAMBURICO.

Kdaj ste se začeli ukvarjati z igranjem na tamburico?

Igram jo že od ustanovitve tamburaške skupine »Danica« pred osmimi leti.

Kakšen instrument je sploh tamburica? Katerega porekla je? Kot vemo, so tamburice v bistvu skupina instrumentov, kot so npr.: godala. Ali nam lahko predstavite vsakega člana te skupine instrumentov?

»V tamburaškem orkestru so različne tamburice: od najmanjših bisernic preko bračev do berde, ki je tamburaški bas. Danes redkeje srečamo kontrašico, čeloviče in bugarije. Instrument je podoben mandolini, soroden pa je tudi s citrami in rusko balalajko. V našem orkestru dva člana igrata tudi mandolino, imamo pa tudi eno kitaro in harmoniko, ostali člani pa igramo razne vrste tamburic. Čeprav velikokrat srečamo označbo tega instrumenta za domače ljudsko glasbilo, pa je k nam prišlo pozno. Med južne Slovane so ga zanesli Turki v 14. in 15. stoletju, razvile pa naj bi se iz podobnega instrumenta, ki so ga poznali že v stari Mezopotaniji. V 18. in 19. stoletju so bile tamburice že najbolj zastopano ljudsko glasbilo v Vojvodini in Slavoniji. Prvi tamburaški zbor je bil ustanovljen 1847 v Osjeku, po letu 1880 pa so se pričeli ustanavljati tamburaški zbori in orkestri po vsej Hrvaški, se razmahnilo tudi v Sloveniji, nemškem delu Avstrije in na Češkem, pa tudi med izseljenci slovenskega rodu v Ameriki in Avstraliji.« (Citirano iz kataloga k razstavi Tamburice v Šturjah in Ajdovščini zvenijo že stoletje.)

Nam predstavite vašo tamburaško skupino?

Skupaj nas je devetnajst, vodi pa nas Martina Černe - Vodopivec. Na vajah se srečujemo enkrat tedensko. Vsi enako uživamo v igranju, čeprav je družba zelo raznolika - od gospodinj do profesorjev.

Ali je kakšna omejitev za vstop v skupino?

Do sedaj še nismo odklonili nobenega interesenta - potrebna sta le dobra volja in veselje do glasbe. Vse ostalo se pridobi z vajo.

Kaj vam pomenijo skupne vaje?

Vsi člani smo zaposleni in obremenjeni z vsakodnevnimi skrbmi in opravki, vendar nam pomenita ti dve urici na teden neizmerno zadovoljstvo in sprostitev po napornem delu. Mislim, da bi vsak človek moral imeti neko tako dejavnost za bolj polno življenje in sprostitev.

Kako povezujete šolo in igranje na tamburice? Ali so včasih kakšne ovire?

Nimam vedno časa za vaje, saj moram kar naprej ali popravljati naloge in spise ali pripravljati pouk, vendar vaj ne zamujam. Skoraj vedno pa moram s šolskim delom nadaljevati po vajah pozno zvečer.

Kje nastopate s skupino? Pomembnejši nastopi?

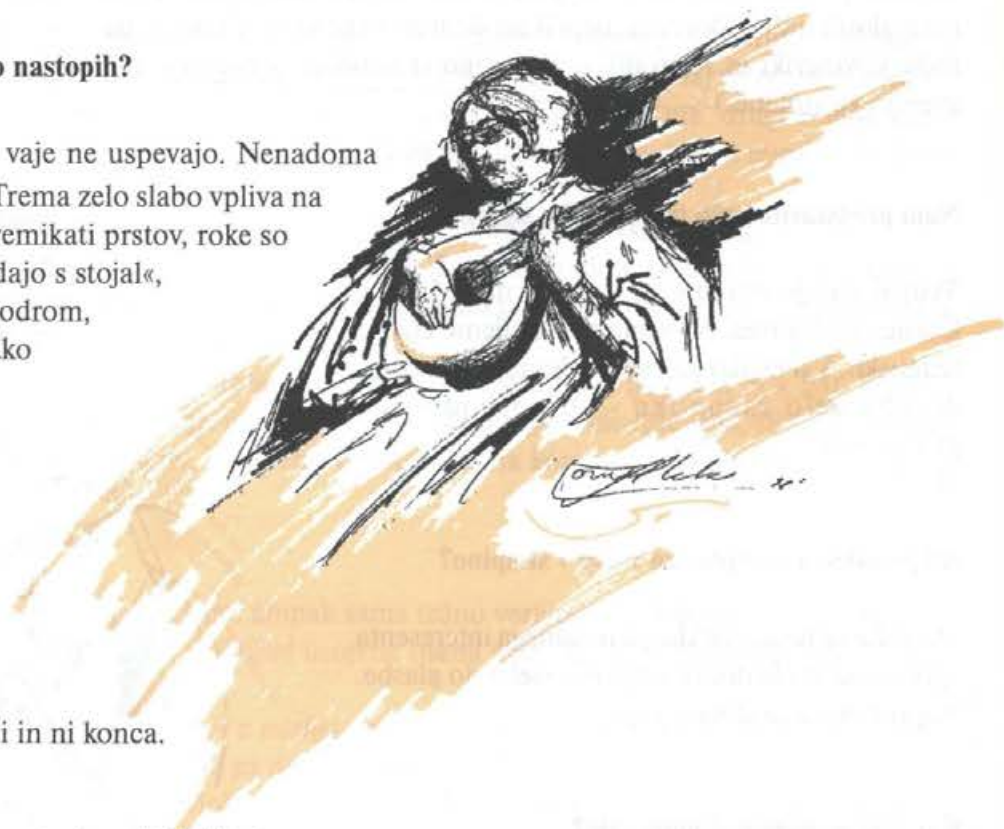
Nastopamo več izven Ajdovščine, saj nas domačini še niso spoznali in tamburice v naši zavesti niso del naše tradicije. Naš najpomembnejši nastop vsako leto je udeležba na srečanju tamburaških skupin Slovenije, kjer svoje delo predstavi kakih 20 najpomembnejših skupin Slovenije. Zakaj pa je naš orkester pomemben? Zato, ker obuja in povzema tradicijo, ki je nekoč že bila. Lani smo praznovali 100-letnico tamburaškega zbora iz Šturij. Na prelomu stoletja je skoraj vsaka vas imela svoj orkester: Kamnje, Dobravlje... Sedaj smo pa edini na Primorskem.

Katere skladbe igrate?

Poleg skladb Vinka Vodopivca igramo še razne slovenske ljudske ter priredbe znanih zimzelenih melodij, kot so: Mama Juanita, White Christmas, Beli cvet (iz filma Moje pesmi, moje sanje) in druge.

Kaj se dogaja pred in po nastopih?

Pred nastopi ponavadi vaje ne uspevajo. Nenadoma ne znamo nič zaigrati. Trema zelo slabo vpliva na igranje, saj ne moreš premikati prstov, roke so trde in mrzle, note »padajo s stojal«, trzalice pozabljamo za odrom, vendar se na odru nekako umirimo in izpeljemo program do konca, seveda pa nikoli tako, kot ga znamo. Zato pa je drugače po nastopu, ko sproščene glasbe in lepega petja ni in ni konca.

Ali se tudi v prostem času tamburaši družite?

Ne, ne družimo se, vendar gremo enkrat na leto na izlet. Enkrat pa imamo dvodnevni seminar, kjer se dodatno intenzivo izobražujemo s strokovnjakom za tamburice.

Kako to, da ste se odločila igrati prav ta instrument?

Za to dejavnost sem se odločila, ker je vodja te skupine moja sestrična in sem tudi njej želela pomagati prebroditi težave v začetku. Nikoli mi ni bilo žal in priporočam vsem, da si najdete neko zanimanje izven vsakodnevnih obveznosti. Človek mora vedno storiti vse, kar more, sicer nazaduje v vseh pogledih. Zame je delček tega glasba, ker je univerzalna, je neke vrste popolni jezik, je način komunikacije in mene najbolj zanimajo jeziki.

Pogovarjala se je Petra, 4.a.

Ples je moje življenje

Star sem 15 let in obiskujem 1. letnik gimnazije. Veliko treniram in potujem. Dvakrat tedensko treniram v Ljubljani, enkrat na teden v Italiji, ostalo pa doma v Ajdovščini. Skoraj vsak vikend imam zaseden s treningi ali s tekmo.

Ples je zame na prvem mestu. Uspeti v njem, je moj življenjski cilj. Šola, predvsem pa vse ostalo, je postranska stvar. Vsak pa ve, da mora človek kljub drugačnim željam imeti osnovno znanje, saj je to bistvenega pomena za življenje. Zato se k mojim plesnim ciljem pridružuje tudi želja, da bi uspešno zaključil »faks«. Ocena niti ni tako pomembna in ne igra vloge v življenju, razen za tiste, ki se želijo postavljati. Na koncu smo vsi enaki, vsi imamo spričevalo o opravljenem šolanju.

V današnjem svetu smo »športniki - umetniki« malce prikrajšani. Ljudje menijo, da živimo v nekem drugem svetu. To je pravzaprav res. Ljudje danes vse preveč pozabljajo nase in nimajo časa za nič. Vse okoli sebe registrirajo le na zunaj in postajajo ujetniki samih sebe.

Za nekatere ljudi je ples samo umetnost. A to ni res. Na dober ples vpliva tisoč in ena stvar. Ples ni samo korakanje po taktu, ampak je vsota

psihične pripravljenosti, estetskega videza, športnega odnosa do drugih tekmovalcev in sodnikov, odprtega sodelovanja s publiko.

Dve najpomembnejši stvari v športnem plesu sta denar in veliko učenja. Brez učenja in denarja ni uspehov in obratno. Če nisi poznan kot odličen tekmovalec, zelo težko postaneš spoštovan in cenjen trener.

Na ples se vse prevečkrat gleda kot na nek neumen šport. Za nekatere ljudi ples sploh ni šport. Vendar imajo tako mnenje lahko le tisti, ki o tem športu nič ne vedo. Za ples moraš imeti veliko kondicije. Po dvanajst ur skupaj trajajo mednarodne tekme in proti nogometu, kjer tekma traja le 90 minut, je to kar, hm, ... Ostajam brez besed.

Miša Cigoj, 1.b

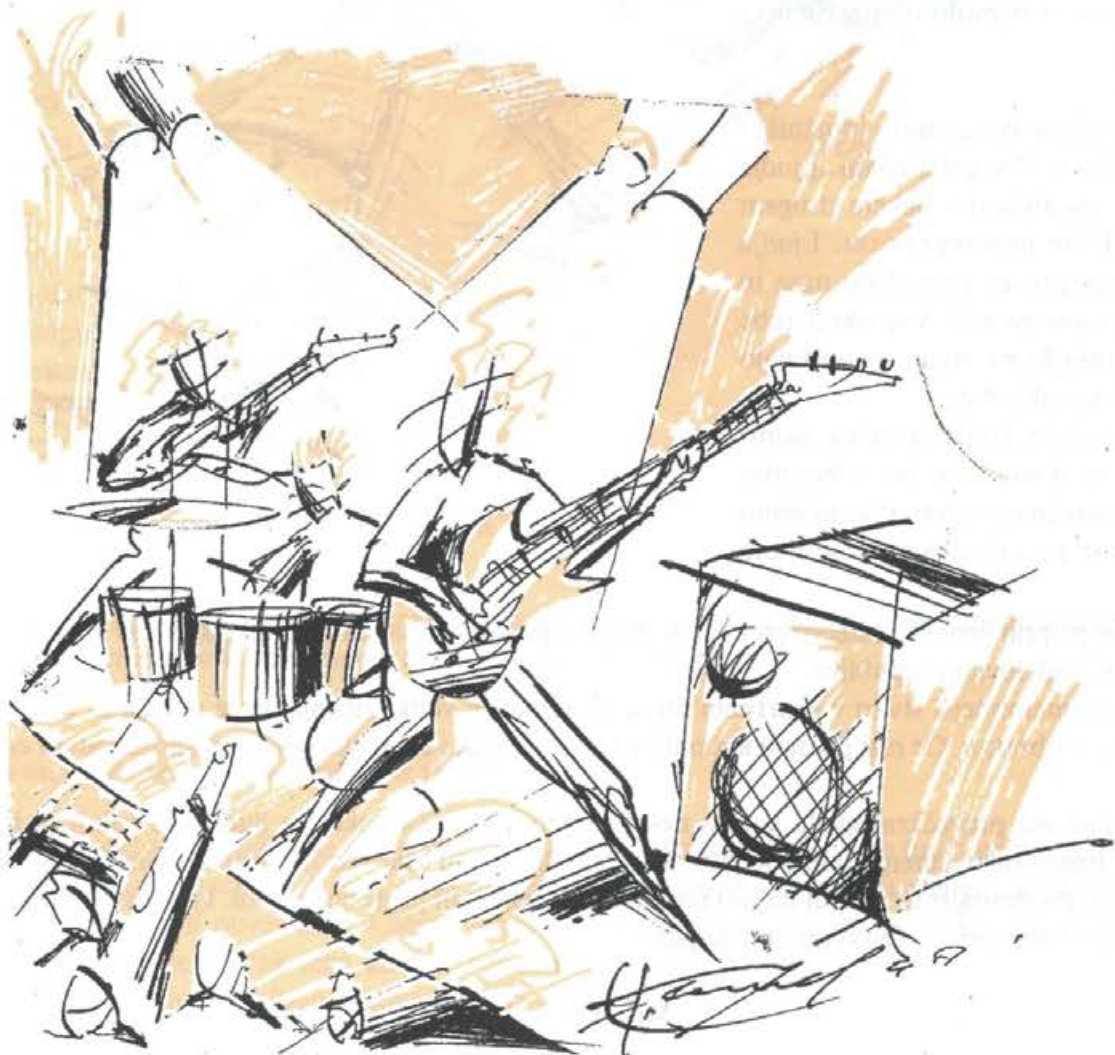
Žablje

O.K. Naslov že vse pove. Ta članek naj bi govoril o dogajanjih v Velikih Žabljah, vendar ne Velikih Žabljah kot vasi, temveč predvsem o nočnem življenju, ki je popestrjeno z dogajanjem na žabeljskem plesišču.

Ne bom začejala s kakšnimi suhoparnimi podatki, kot je na primer letnica odprtja, saj to veste ali pa vas ne zanima. Tudi kakšnih mogoče bolj zanimivih podatkov ne bom navajala, saj iskreno povedano, ne vem, koliko denarja so porabili za izgradnjo ali pa npr. za barvanje WC-jev.

Povedati pa moram, da so v Žabljah prenovili že dokaj nezanimivo notranjost. Žablje so sedaj odprte tudi ob petkih, na račun zmanjšanega odra so razširili plesišče, razširili pa so tudi balkon nad plesiščem. Prav zaradi večjega balkona so dodali še ene stopnice, druge pa razširili, tako da je še več prostora za prostovoljne "padalce", ki se radi zadržujejo tam. Na vrhu stopnic je na steni novo ogledalo, za vse preveč oblečene pa je na voljo tudi garderoba v pritličju.

No, da bi bil članek čim bolj zanimiv, vam bom postregla še z zelo svežimi in zanimivimi podatki. Upam, da se v njih nihče ne bo prepoznal, ampak dejstev seveda nikakor ne smemo skrivati pred javnostjo.

Program sobotnega večera:

Odhod na bencinsko po sumljivih nakupih.

Postanek v Ave.

Postanek v Stolpu.

"Madona, zgrešili smo pub Dve papigi. Hik! Kaj ni ravno včeraj stal tukaj?! Hik!"

Odhod proti Žabljam. Voznik trezen!!?

"Tristo kosmatih medvedov! Kaj dela naš avto v tem jarku?"

Uspešna in hitra reševalna akcija.

V Žabljah imajo novo garderobo. Za odvečna oblačila je poskrbljeno.

Ekstremni skakalni dosežki pred odrom in izrabljanje glasilk.

Odhod po obnovljenih stopnicah. Šele po par minutah je ugotovljeno, da se prostor ne nadaljuje, ampak je na steni samo ogledalo, v katerem se zrcali prenovljen in razširjen balkon.

"Koliko ljudi je pri šanku!!"

Oprostite!

To ni delo cenzure, ampak vmesnih podatkov vam žal ne moremo posredovati zaradi izgube, oziroma izbrisa nekaterih podatkov v (računalniškem?) spominu.

"A smo res že doma?"

Ostane samo še sladko spanje in sanjanje samih prijetnih stvari, ki se bodo mogoče zgodile prav kmalu.

Če nameravate v kratkem obiskati Žablje, vam priporočam, da to storite, seveda, če vam je tam všeč. Tistim, ki pa v Žablje ne zahajate radi, pa želim čim več zabave v Creamu, Bukovici, Štanjelu, Odiseji, sezanskem Titanicu ali pač kjerkoli boste preživljali sobotne noči.

Maša

Velike Žablje - zakon

Kdo je bil pijan v Žablah? P&P. Jst pa ne.

Kdo je bil zadet v Žablah? Tanja.

A se je kdo zalubu v Žablah? Ja, v travco. Razmerje še traja.

A je bil slučajno kdo trezen?

Prav tako, po nesreči? - ODGOVORA NI -

(GEOGRAFIJA - zadnja klop
avtor neznan)

Dijaki in klub ajdovskih študentov

Klub ajdovskih študentov je za večino mladih na našem področju precej znana stvar. Namenjen je obšolskemu udejstvovanju študentov in dijakov v občinah Ajdovščina in Vipava. Vseh članov je skoraj osemsto. Včlanjenih je tudi veliko dijakov, zlasti pa tistih, ki so se zapisali ajdovski gimnaziji. Dijaki imajo v klubu popolnoma enakopraven položaj kot študenti.

Klub nudi veliko možnosti preživljanja prostega časa, veliko informacij, popustov, izletov, zabav, izobraževanj... Lani je bilo izpeljanih več žurov, ki so praviloma uspeli. Na teh žurih je prevladovala dijaška publika. Vstopnina je bila zmeraj minimalna, saj je kljub neprofitna organizacija. Lani smo bili za novo leto v Splitu, obiskali smo Planico in Gardaland. Povzpeli smo se na Triglav. Trudili smo se najti skupen jezik s plitkimi dijaškimi in študentskimi žepi. Kaševa potovanja in prireditve so bili cenovno zelo ugodni. Izdani so bili popusti in študentski časopis »Ma bejži«. Dogajalo se je še ogromno drugih stvari: od Letnega vrta do predavanj z diapozitivi in še bi lahko naštevali. KAŠ je letos že obiskal Dubrovnik ter izvedel dva žura.

Letošnje vodstvo je ob izvolitvi obljubilo ponoviti vse lanske projekte. Vsako soboto zvečer lahko spremljate oddajo Radio KAŠ, ki nudi zajeten koš informacij in zanimive teme za mlade. Ob sobotah zvečer med 19.15 in 20.45 se Kaševci zberemo v mali telovadnici

na Policah na rekreaciji. Preko kluba lahko opravljate tečaj CPP po zelo ugodni ceni. Za dijake četrtil letnikov bodo letos še posebej zanimive informacije o možnostih nastanitve in prostih

študentskih sobah, ki jih boste lahko dobili na klubu, kamor ste vsi lepo vabljeni na klepet o vseh vprašanjih, ki vas žrejo glede študija. Skušali vam bomo pomagati.

Da so dijaki za klub ajdovskih študentov pomembni, priča dejstvo, da imajo v sedemčlanskem izvršnem odboru predstavnika dijakov, ki enakopravno zastopa dijaške interese.

V klub se lahko včlanijo vsi dijaki in študentje, ki priložijo potrdilo o šolanju in plačajo članarino. Včlanite se lahko v prostorih kluba med uradnimi urami (sreda 13.30-14.30 in petek 20.00 do 22.00).

Ožbej Marc

Filmska stran

Te strani posvečam vsem ljubiteljem filma. Sama sem si za vas ogledala tri in jih ocenila z ocenami od ena do pet. Vsi trije filmi so se v ajdovskem kinu odvrteli v mesecu novembru in decembru. Sama sem si ogledala še nekaj filmov, ki so po mojem mnenju prav tako vredni ogleda: Mr. BEAN - komedija, L.A. ZAUPNO - ameriški film, STIK - znanstveno-fantastični film, BREZ OBRAZA - ameriški film,...

Filmi so ocenjeni z ocenami, ki so tudi utemeljene, sledijo pa si od 1-5 in pomenijo:

- 1 - škoda denarja za kino, pojdite raje na pijačo;
- 2 - zelo težko prebavljiv, priporočam ga le, če se boste doma zelo dolgočasili;
- 3 - dokaj dober film, s pomanjkljivostmi, ki bi jih bilo potrebno odpraviti;
- 4 - dober film, vreden ogleda;
- 5 - odličen film, vreden vsake stotinke tolarja in časa, ki ga boste odšteli, ali to si morate ogledati!

Kakorkoli že, vsem ljubiteljem filma priporočam tudi ogled oddaje na TV SLO1 V Vrtincu, ki vam predstavlja filme, ki šele prihajajo v slovenske kinematografe. Prav tako vam priporočam slovensko revijo o filmih, OSKAR, ki vas seznanja s »svežimi« filmi.

Tako se boste sami lažje odločili, kateri film si boste ogledali.

Naš kino vam nudi tudi svojo stran na internetu (<http://www.ve-lo-design.si>), kjer si lahko ogledate mesečni urnik filmov v ajdovskem mestnem kinu.

V današnjem času je izbira filmov velika. Iz Hollywooda prihajajo filmi kot po tekočem traku in ni dvoma, da ne bi vsak našel tudi kaj zase...

BATMAN & ROBIN, ameriški film (BATMAN AND ROBIN)

Režija: Joel Schumacher

Scenarij: Akira Goldsman

Igrajo: GEORGE CLOONEY kot Batman/Bruce Wayne
CHRIS O'DONNELL kot Robin/Dick Grayson
ALICIA SILVERSTONE kot Batgirl/Barbara-nečakinja
služabnika Alfreid-a
ARNOLD SCHWARZENEGGER kot Mr. Freeze
UMA THURMAN kot Poison Ivy/dr. Pamela Isley
ELLE McPHERESON kot Julie Madison-Batmanova
punca

ZGODBA: Mr. Freeze je nori znanstvenik, ki pade v kemično raztopino. Njegovo telo se tako močno spremeni, da potrebuje mraz. Zato si izdelava obleko, ki ga varuje pred toploto, toda ta obleka potrebuje za delovanje diamante. Zato jih Mr. Freeze krade na Gotham city-ju in policija ga preganja. Mr. Freeze ima tudi prelepo ženo, ki pa boleha za neozdravljivo boleznijo. Da bi jo ozdravil, mora narediti ogromno raziskav, ki jih država finančno ne podpira. Da bi svoj cilj uresničil, želi Gotham city zamrzniti, dokler mu vlada ne nameni denarja za raziskave.

Da bi to ropanje diamantov policija zaustavila, pokliče na pomoč Batmana in Robina, ki imata še vedno težave z zaupanjem drug v drugega.

V filmu pa na vodilnih mestih ne prednjačijo samo moški, ampak tudi predstavnici nežnejšega spola. Na strani pravice se v vlogi Batgirl predstavi Barbara, nečakinja Bruceovega služabnika, z Mr. Freezom pa se bori še Poisonivy, znanstvenica, ki jo je neuspeli kemični poskus spremenil v nevarno žensko, ki ljubi rastline in ubija s strupenim poljubom.

V odločilnem trenutku bojevanja med Batmanom, Robinom, Batgirl in Mr. Freezom ter Poison Ivy seveda zmaga pravica. Poison Ivy zaprejo, Mr. Freeze pa s svojim zdravilom reši Alfreda, ki je zbolel.

OCENA FILMA: 3

Ta že četrta verzija filma Batman & Robin se je izkazala predvsem z odličnimi specialnimi efekti in glasbo, ki naredijo na gledalca poseben vtis. Sicer pa je pri filmu tematika že znana, prav tako tudi konec. Film niti ni tako prepričljiv, vseeno pa je prijeten za ogled ali sprostitiv.

ANAKONDA, AMERIŠKA GROZLJIVKA (ANACONDA)

Režija: LLOSA Luis

Scenarij: Hans Bauer, Jim Cach & Jack Epps Jr.

Igrajo: JENNIFER LOPEZ kot TERRI FLORES, režiserka
dokumentiranega filma

ICE CUBE kot DANNY RICH, kamerman dokumentarca

YON VOIGHT kot PAUL SARONE, lovec na anakonde
in odličen poznavalec džungle

ERIC STOLTZ kot STEVEN CALE, antropologist in
vodja odprave

JONATHAN HYDE kot WARREN WESTRIDGE,
pripovedovalec dokumentarca

OWEN WILSON kot GARY DIXON, direktor za glasbo

KARI WUHRER kot DENISE KALBERG, pomočnica
producenta filma

ZGODBA: Steven se odloči s svojo mlado prijateljico, režiserko Terri, posneti film o afriškem ljudstvu, ki živi v osrčju džungle. Skupaj z ekipo in velikim splavom se odpravijo v džunglo, kjer vlada princip močnejšega nad šibkejšim. Sprva gre vse kot po maslu, kmalu pa na krov sprejmejo neznanca, ki trdi, da je odličen poznavalec džungle, saj je tu tudi odrasčal. Ekipo prosi za pomoč, ker se mu je splav zataknil. Terri & Steven se skupaj odločita, da ga sprejmeta na krov. V nadaljnje Steven zboli in ekipa skuša priti po čim krajši in hitrejši poti spet domov. Vodstvo prepustijo neznancu, ki sliši na ime Paul, in takrat se prvič srečajo z veliko orjaško, več metrov dolgo ubijalsko kačo, ki vlada v džungli - anakondo. Ta požre nekaj članov posadke in jim skuša raztreščiti splav. Izvemo, da Paul sploh ni nedolžen neznanec, ampak pretkan lovec anakond, ki jih hoče ujeti žive. Da bi dosegel svoj cilj, je pripravljen tvegati vse, čisto vse, razen svojega življenja. V filmu anakonda požre kar dobršen del posadke in ob koncu ostanejo živi samo še režiserka Terri, kamerman Danny, antropologist Steven in Paul. Toda tudi slednji, Paul, izgubi življenje v boju s kačo, Steven pa okreva in skupaj prispejo v osrčje džungle, kjer najdejo ljudstvo, ki so ga iskali.

OCENA FILMA: 4

za grozovitost in stalno napetost v filmu, za odličen scenarij in dokaj dobre specialne efekte. Film se konča nekoliko nepričakovano, vse, razen režiserke, kamermana in vodje ekipe, požre anakonda. Vseeno pa nas računalniško ustvarjalna kača ne prepriča popolnoma, film pa si kljub temu zasluži oceno prav dobro.

LETALO PREKLETIH, ameriški film (CON AIR)

Režija: Simon West

Scenarij: Scott Rosenberg

Igrajo: NICOLAS CAGE kot CAMERON POE
JOHN CUSACK kot VINCE LARKIN
JOHN MALKOVICH kot CYRUS »THE VIRUS«
GRISSOM
STEVE BUSCEMI kot GARLAND GREENE
»THE MARIETTA MANGLER«
VING RHAMES kot NATHAN JONES »DIAMOND
DOG«
MYKELTI WILLIAMSON kot »baby 0«
DAVID CHAPPELLE kot Pinball-Fliper
in ostali.

ZGODBA: Cameron Poe je oficir, ki v samoobrambi ubije moškega. Obsodijo ga na 10 let zavora in to ravno takrat, ko izve, da z ženo pričakujeta otroka. Vendar pa se prava zgodba začne šele tedaj, ko se po desetih letih odpravlja domov k ženi in to ravno na deseti hčerkin rojstni dan. Domov naj bi ga odpeljali z letalom, na katerem bodo leteli tudi največji zločinci takratnega časa z namenom, da jih

prepeljejo v na novo zgrajen, najbolj varovan zapor na svetu za najhujše od najhujših. Toda zaporniki imajo svoj načrt o poletu...

Pod vodstvom Cyrusa, ki zase trdi, da je ubil več ljudi kot rak, prevzamejo letalo. Na tleh je za letalo odgovoren predstavnik ameriške vojske Larkin, ki si želi mirno opraviti ta »rutinski« polet.

Vse gre po načrtih zločincev, ki so se na ta polet zelo dobro

pripravili, saj so v njihovih celicah odkrili načrte za letalo in pobeg. Za nameček pa se pobeglim zločincem pridruži najhujši morilec vseh časov, ki ga kar deset oboroženih vojakov vodi v letalo, sam pa je oblečen v jeklen prisilen jopič.

Ta prizor si morate ogledati...

Vsekakor pa se film konča presenetljivo, sicer zmaga roka pravice, ki sta jo trdno držala Cameron in Larkin, zaporniki so zajeti, vendar ne vsi, kajti najhujšemu uspe pobegniti...

OCENA: 5

V filmu je veliko akcije, dobrih dialogov in neverjeten konec poda le piko na i. Mislim, da si film zasluži petico, prikaže nam svet okrog nas, s pretkanimi zločinci, katerih inteligenca sploh ni dvomljiva. Poglejmo si samo najhujšega morilca, razmišljal je intelektualno in psihološko zelo dobro in nazadnje je pobegnil...

Nena

Lorelei

Kot samogovor na klifu nad oceanom
pregnan in osamljen lik srečne mladosti.

Speven dialog hrepeni po lepoti.

Vzeta je kot simbol

in prispodoba skrivnostna, samotna.

Tako dobro je

to nasladno čustvovanje,

čeprav ti molčiš,

vem,

da je!

Naj traja več kot lahko,

zimzelen verz je odvrigel listje

v ocean.

A so ga pobrale čigre in ga odnesle do gnezd.

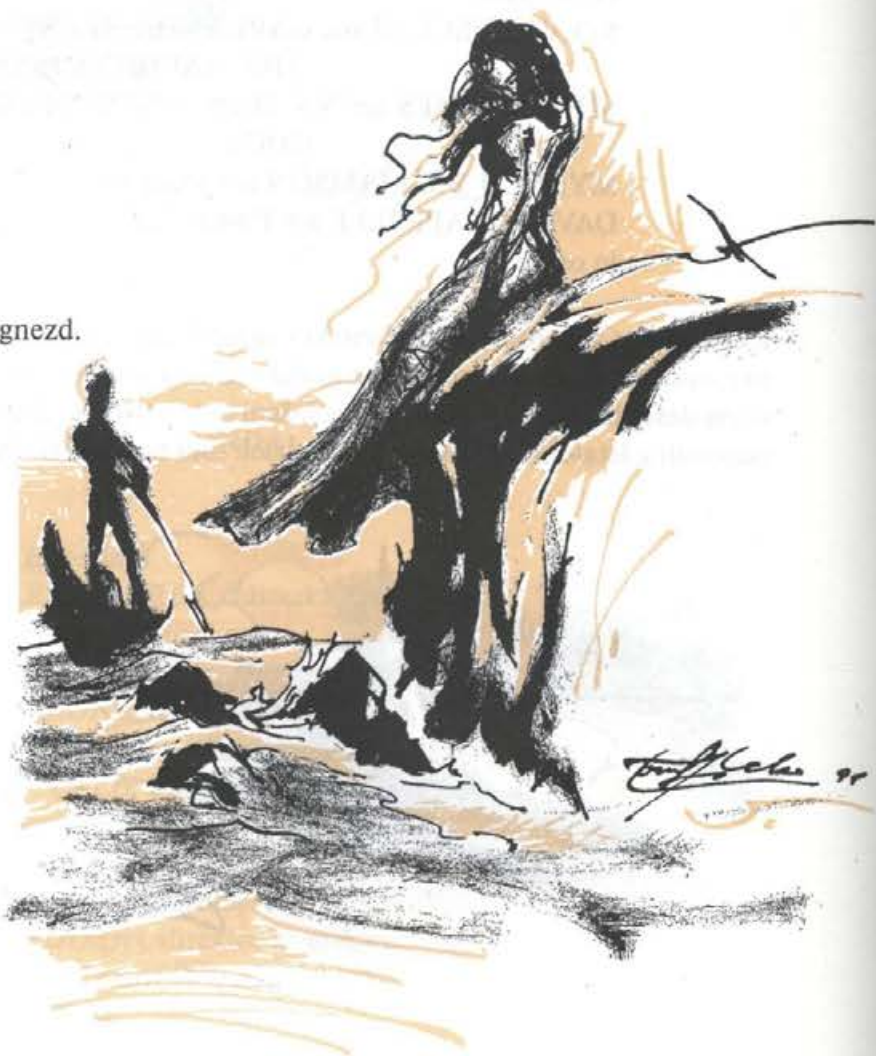
Ne da bi ga ljubile.

Hočeš izpiti čašo svobode,

samo preveč trpka je.

Ostal bo grenak okus. Slan, po morju.

Maša

Dijaški parlament je resna stvar

Kristina Troha - predsednica dijakov šolske skupnosti Srednje šole Venca Pilon Ajdovščina, je bila v letu 1996/97 predlagana kot predstavnica dijakov v dijaški parlament RS. V pogovoru mi je razložila, kaj je dijaški parlament in kaj se tam počne.

Kdaj si postala predstavnica dijaškega parlamenta?

V začetku šolskega leta 1996/97, prej je dijaški parlament sicer obstajal, vendar ni prav zaživel.

Zakaj taka sprememba?

Zato, ker so v vodstvo dijaškega parlamenta vstopili sposobnejši ljudje in so se zelo potrudili pri organizaciji in pri izvajanju novih projektov.

V letu 1997/98 pa je po mojih informacijah delo dijaškega parlamenta še bolj strokovno in mladi zavzeto delajo v prid vsem dijakom Slovenije.

Kaj sploh je dijaški parlament?

Spada pod okrilje ŠOU (študentska organizacija univerze v Ljubljani) in vključuje več sekcij:

- sekcija za mednarodne odnose (evropska dijaška zveza - OBESSU),
- sekcija za dijaško izkaznico,
- sekcija za različne revije, ki bi obveščale dijake (Informator).

Projekt mature je bil tudi vključen, govorilo se je, da bi maturo spremenili, predvsem zmanjšali obseg zahtevanega znanja.

Kateri so organi dijaškega parlamenta?

Dijaški parlament RS je najvišji organ dijaške sekcije Slovenije. Sestavljajo ga: predsednik, dijaška vlada, pokrajinski odbori, disciplinska komisija in različni svetovalci vlade.

So to starejši ljudje, študentje ali izključno dijaki?

Predsednik in dijaška vlada so izključno dijaki, svetovalci pa so lahko tudi drugi ljudje.

Kje so potekale seje dijaškega parlamenta?

V stolpnici Dela v Ljubljani.

Zakaj pa prav tam?

Ker je sejna dvorana Dela dovolj velika, da sprejme vse predstavnike srednjih šol Slovenije.

Kdo te je obveščal o datumih sej in ti pošiljal tudi ostale informacije v zvezi z dijaškim parlamentom?

Vabila na seje so prihajala najprej na šolo, kasneje pa sem jih dobivala na svoj domači naslov. Prav tako tudi reklamni material, zapiske in ostala obvestila.

Kolikokrat letno so bile seje?

Lani so bile štiri seje, prva je bila 23.09., takoj na začetku, kasneje pa se je pogostost zmanjševala zaradi obveznosti tako vodstva kot tudi članov dijaškega parlamenta Slovenije.

Je bila udeležba zadovoljiva?

Od približno 150 predstavnikov se je sej udeleževala slaba polovica le - teh.

Kdo te je nadomestil, če se seje nisi mogla udeležiti?

Udeležila se nisem le ene seje, in to zaradi bolezni, nadomestil pa me je Ožbej Marc, ki je tudi prevzel mojo funkcijo.

Kako si poročala v šoli o dogajanju v dijaškem parlamentu?

Poročala sem na sestankih šolske skupnosti, jih obveščala o novostih in nabirala nove ideje.

Kateri je najpomembnejši projekt, ki ga je dijaški parlament izvedel?

To je bila predvsem uporaba dijaških izkaznic, ki nudijo različne ugodnosti dijakom po vsej Sloveniji. Po mojem je dijaška izkaznica zelo koristna, vendar v Ajdovščini le malo trgovin in drugih organizacij

nudi popuste z dijaško izkaznico. V Ljubljani na primer skoraj vsaka trgovina nudi popust z dijaško izkaznico.

Kako gledaš sedaj na tvoj lanski položaj?

Bila je zanimiva izkušnja, ki mi je pomagala spoznati, kako delujejo vodstvene strukture na nivojih, kot je na primer srednja šola. Mogoče mi bodo določene informacije in poznanstva, ki sem jih pridobila v lanskem letu, kdaj v prihodnosti prav prišle.

Kristina nas je lani zapustila in se podala v študentsko življenje, za katerega pravi, da je zelo zanimivo in ji je kar všeč. Upajmo, da bo tako dejavna tudi v prihodnje.

Njen naslednik Ožbej Marc pa dostojno nadaljuje začeto delo in upamo, da se bo na dijaškem parlamentu v Ljubljani potegoval za vse nas dijake, da bi v šolo hodili z večjim veseljem.

Ema Troha

Zimsko-poletni sporti

Ste že kdaj pomislili, da bi zjutraj skočili na bicikel in se proti večeru uničeni vrnili domov? Vam je prišlo kdaj na pamet, da bi se celo popoldne mučili v steni in tam mimogrede pustili skoraj pol prstov? Ali pa, da bi zavili s smučišča malo v stran, v nepoznano? Če ne, potem še ne veste, kaj je tisto pravo.

V Ajdovščini nas je kar nekaj, ki se ukvarjamo tudi s temi stvarmi. Pozimi plezamo na umetni steni in pa seveda smučamo, poleti pa nekateri spet plezajo, drugi pa vrtimo pedala. Ste vedeli, da imamo v Ajdovščini državnega prvaka v gorskem kolesarstvu? Ste vedeli, da je kar nekaj fantov iz Ajdovščine preplezalo smer zgornje devete in spodnje desete stopnje in da se pozimi marsikdaj odpravimo v Julijce smučat?

Gorsko kolesarstvo je relativno mlad šport, rojen v Ameriki. Z enim stavkom povedano, je to kolesarjenje čim dlje od asfalta. Nori spusti, ekstremni klanci, pri katerih skoraj spustiš dušo, so tisto, kar daje temu športu čar. Omogoča pa tudi avanture, ki so: npr. iti na Čaven ob snežnem metežu, zmrzovanju, ko ti tudi na kolesu skoraj vse odpove (tudi »žlajfi«).

Če te to ni niti malo presunilo, navdušilo, pomisli na prosto plezanje. Na vsak način priti na vrh, je cilj vsakega plezalca. Ni boljših občutkov, kot je občutek popolnega izkoristka mišic. Ko ne moreš več niti stisniti pesti. Prosto plezanje pa ni samo moč, temveč harmonija med močjo in gibanjem telesa v steni. V Ajdovščini je za ta šport dobro poskrbljeno. Dve umetni steni sta pravi raj za tiste, ki znajo uživati v teh stvareh. To se dogaja trikrat na teden, od sedmih naprej. Ampak to ni samo trening, tam je tudi zbirališče ljudi, ki so za te neumnosti.

Smučanje! Prepričan sem, da ste tukaj pomislili na sveže zravnano smučišče in sončen dan. Nekateri pa ob tej besedi pomislimo na globok celec (mehak sneg) in smučanje po nedotaknjenih strminah. Za te stvari je pravi raj naše edino visokogorsko smučišče Kanin, ki omogoča bolj divje smučanje izven prog po brezpotjih. Vendar, preden se odločiš za to, dvakrat premisli. Luknje in pasti stalno prežijo na nas. Smo dovolj sposobni za užitke na lastno odgovornost? Če smo, lahko pomislimo na spust po neteptanih belih pobočjih - to je turno smučanje. Zjutraj se odpravimo v gore in nato presmučamo po nedotaknjenih in nedolžnih strminah v dolino. Ampak tudi to zahteva skrajno previdnost. Plazovi samo čakajo pravi trenutek, da se sprožijo, veliko so jih že pokopali pod seboj.

Za konec pa še malo o finančnih stiskah. Oprema je pri teh športih zelo pomembna in predvsem draga. Soliden "bicikel" stane okrog 150.000 SIT (60.000 SIT za »fejdre«). Oprema za plezanje nas olajša za približno 30.000 SIT. Solidna smučarska oprema pa velja okrog 100.000 SIT. Zato raje dvakrat premislite in raje počakajte, da vas prvo navdušenje mine. Ne samo zaradi cen, ampak tudi zaradi naporov, garanja, ki so sestavni del vsakega športa. Poleg užitkov seveda. Po drugi strani pa boste najbrž varneje preživeli mladost doma na kavču kot pa nekje v Julijcih - sredi megle, snega, mraza. Za ene je to užitek, za druge brezveznost. Okusi so različni.

Igor Sever

Fotografski krožek

In končno sem prestopila gimnazijski prag. Kljub vsem strah vzbujajočim govoricam, ki so me skušale zmesi, sem s trohico upanja začela novo šolsko obdobje.

»Saj na gimnaziji je samo piflanje, prostega časa sploh nimaš!« Ko sem slišala take in podobne izjave, me je sprva oblila kurja polt, a že po nekaj dneh sem ugotovila, da le ni vse tako grozljivo. S prijateljico sva se vpisali k fotografskemu krožku, ki je bil ena izmed redkih tem, o kateri so starejši, modrejši in bolj izkušeni gimnazijci raznašali pretežno zanimive, dobre vtise.

Ko sem zvedela za prvi sestanek, sem sprva oklevala, a na koncu le zbrala pogum. Po poti sva s prijateljico

ugotavljali, da nimava pojma o fotografiji, fotoaparatih, filmih. Rojstni dnevi, prazniki in počitnice so nama predstavljali edino izkušnjo, fotografija kot umetnost pa popolno praznino. Vstopili sva v učilnico in dobro razpoloženje je pregnalo strah. Ozračje je bilo sproščeno in postalo je jasno, da napetost tudi na šoli v popoldanskih urah popusti. Pogovarjali smo se in z malo truda obšli zgodovino fotografije. Gospod Toni Kodrič nam je predstavil načrt o nadaljnjem delu. Danes že vemo vse o

sestavni delih fotoaparata, vrstah in njegovih najmodernejših različicah. Razumljivo pa vsi nestrpno pričakujemo dan, ko bomo odšli na Zemono, kjer se bomo poizkušali tudi v praksi.

Te dolgočasne jesenske in zimske dni mi bo popestril krožek, za katerega bom poleg učenja vedno našla čas.

V začetniški navdušenosti pa bi skoraj pozabila na tistih 96 ur, zaradi katerih sem se sploh odločila za krožek, ki mi dela šolo prijaznejšo.

Jana Hrovatin, 1.b

Potrebujeta le en majčken poljubček,
tam notri je strupeno mraz.
Le en majhen vdih toplega zraka,
v njuni kopalnici so stene vlažne,
a kapljice potu na njegovem obrazu
niso solze.
Čakajo ju že dosti časa
na vrhu porušene stolpnice.
Kjer ni krošenj dreves,
le kakšna mogoče
macesnova vejica v vazi.
Vdihniti moram malo tega zraka za spomin,
a preveč smoga je,
brez bolečin si nočeta zastrupiti krvi,
le pljuča.
Dvigniti glavo je tako težko,
ker gledata v tla.
In njuni pogledi so težki zaradi vnetih oči,
sredi bede
sta
se ljubila
do neskončnosti.

Potrebujeta le majčkeno drevesce,
da bo zraslo in ju odneslo
v svet zanju.
Tak sanjski svet, poln radovednih in zaljubljenih src.
Že danes.

Maša

Kitara

Ko zaslišim besedo kitara, me asociacije vedno pripeljejo do glasbe, instrumentov, glasbenih skupin, pevcev, ...

Ob tem se mi je porodila želja, da bi tudi jaz znal igrati kitaro ali morda kak drug instrument in da bi tudi jaz nekoč postal dober pevec ali igralec, ki bi igral pred občinstvom.

Že kot otrok sem podedoval ljubezen do glasbe in »živa glasba« me je vedno impresionirala. Kitara pa je bila zame najzanimivejši instrument, zato sem se odločil, da se vpišem v glasbeno šolo. V začetku nisem vedel, kako program poteka in čase vsega se bom naučil. Videl sem le sebe v vlogi znanega slovenskega pevca ali člana skupine na televiziji. V glasbeni šoli, ki traja šest let, sem se marsičesa naučil. Vendar pa sem po štirih letih igranja videl, da pouk ne obsega take zvrsti glasbe, kot sem si želel. Moj cilj bi se uresničil šele na fakulteti za glasbo. (Zato se ne nadejajte prevelikega znanja o popularni glasbi.) Program obsega predvsem tehnično obvladovanje kitare z veliko teorije, ki se v praksi izvaja najprej v lažjih ljudskih in otroških skladbah, v višjih letnikih (4., 5., 6.) pa se obvladovanje teorije kaže v klasičnih, tehnično zahtevnejših skladbah znanih mojstrov, kot so npr. Bach, Mozart, Schopin,...

Vendar po tej ugotovitvi nisem obupal. Spoznal sem tudi drugo plat igranja kitare in predvsem sem se bolj seznanil s skladatelji klasične glasbe. Tako me je tudi ta zvrst glasbe nekako pritegnila.

Poleg praktičnega znanja kitare sem se naučil tudi veliko glasbene teorije. Zanimala me je zgodovina in razvoj kitare kot instrumenta in zvrsti glasbe, ki se igrajo na ta instrument. Poleg tega pa sem si pridobil še veliko znanja, ritmično-

melodičnega branja glasbene teorije (harmonije) in še veliko zanimivih podrobnosti. Spoznal sem vrsto novih oblik skladb, kot npr. menuet, rondo, sonata, sonatina, suite in različne variacije, katere sem tudi sam veliko izvajal na kitari.

Povedati moram tudi, da je kitara zelo težak - zahteven instrument. Predvsem sta zelo »zaposleni« obe roki in koordinacija rok mora biti popolna. Tako akordični kot tudi tonalni prijemi morajo biti natančno izurjeni. Kitaristi morajo seveda imeti posluh za ritem in melodijo, sicer je nesmiselno igrati kakršenkoli instrument.

Poleg tega pa je potrebno imeti veliko veselja in v igranje vložiti veliko truda. Saj le tako lahko iz kitare izvlečemo tiste melodije, ki so za kitaro tako značilne.

Vztrajnost je tudi mene vodila, da sem končal glasbeno šolo v Ajdovščini. In dodati moram še, da mi ni žal za nobeno uro, ki sem jo presedel ob kitari. Vsakič, ko vzamem v roke kitaro, začutim v sebi isti občutek in strast do kitare, kot sem ju nekoč.

Danes pa resno razmišljam, da bi nadaljeval svojo glasbeno kariero še z učenjem klavirja, kajti zame je glasba ljubezen in sestavni del življenja.

Sebastjan Rosa, 4.c

Pritrkavanje

Zvonovi so imeli in še imajo v življenju naših ljudi nadvse pomembno vlogo. Včasih so ljudem naznanjali nesrečo, danes zvonovi zapoje v slovo, kadar kdo umre, ...

Morda ste se že vprašali, kaj neki je tisto ritmično zvonjenje, ko se glasovi posameznih zvonov zlivajo v melodijo po strogo določenih zaporedjih. Strokovni izraz za to skupinsko muziciranje je beseda pritrkavanje (na Primorskem kantkamo), ki na Slovenskem velja za domačo ljudsko umetnost.

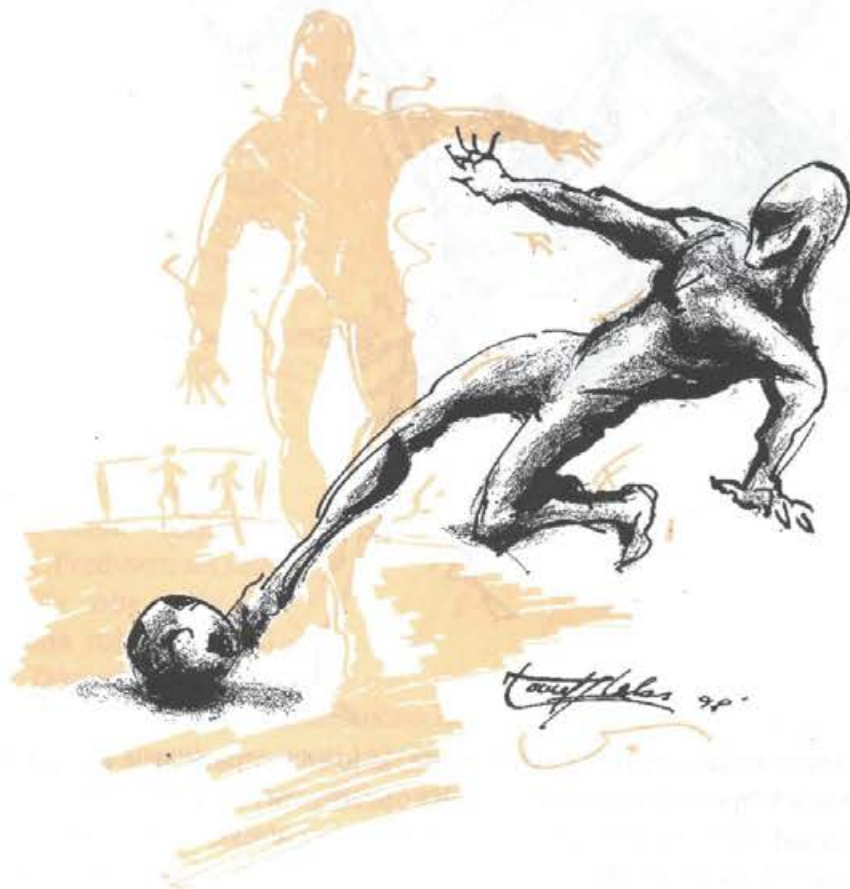
V naši vasi od leta 1993 deluje mlada pritrkovaška skupina, ki jo sestavljamo trije člani, od katerih sem najstarejši. Začelo se je v vrhpoljskem zvoniku, ko sem opazoval pri delu bratranca. Navdušeno sem prepričal nekatere izmed sošolcev, da smo stopili do človeka v naši vasi, ki je pritrkovanje poznal in učenje se je začelo. Sprva smo vadili kar na steklenicah z izvijači, nato na granatnih tulcih,

dokler nismo bili "zreli za v zvonik". Radovednih je bilo kasneje še mnogo, vendar so sčasoma tudi odstopali, tako da se je končno oblikovala sedanja ekipa. Vsi ti odstopi dokazujejo, da to ni kar tako. Potrebuješ veliko mero potrpežljivosti, vaje in veselja, da zmoreš pritrkovati vsako soboto in nedeljo. Tako pogosto pritrkovanje nam narekuje tradicija, ki je najbrž ni nikjer v Sloveniji. Ob največjih praznikih se odpravimo v zvonik tudi ob petih zjutraj, kar pomeni, da smo tisti dan v zvoniku celo šestkrat. »Kdo te pa posluša?« boste rekli. Morda se zdi čudno, vendar prav takrat smo najraje v zvoniku in ni nam žal za spanec, ki bi nam tako zgodaj še kako prijal. Ob tej priložnosti se radi spomnimo besed človeka srednjih let, ki je stopil do nas in rekel: »Fantje, hvala vam, da ste prišli pritrkovat tudi ob petih zjutraj, saj do tedaj nisem mogel zaspati.« Take besede ter prijazni sprejemi naše skupine v različnih italijanskih in slovenskih krajih (Radovljica, Ajdovščina, Novo mesto, Vipava, Vrtojba, Unec, Lokavec, Planina,...) nas pri delu zelo vzpodbujajo in zato se trudimo, da bi postali uspešnejši.

Želimo si tekmovanj ali srečanj tudi v naši fari, saj nekateri pravijo, da je malo zvonikov s takimi »instrumenti«, kot so budanjski.

Nogomet

Živimo v času individualizma, ko se ljudje bolj malo družimo, si pomagamo, zaupamo, veliko pa sedimo v naslonjačih pred televizijo. Eden izmed načinov, kako odpraviti te hibe, je nogomet, ki vključuje tako fizično kot družabno aktivnost. Nogomet je torej popoln šport, kateremu pripadam z dušo in srcem. Marsikdaj se mi je težko upreti nogometni igri, čeprav so vremenske razmere nevzdržne. Nogomet ni samo tekanje za žogo, temveč umetnost s skoraj šahovsko natančnostjo. Iz igre lahko razberemo igralčev značaj. Pravega igralca bo vedno krasila borbenost, želja po uspehu, športnost. Marsikdaj si živčen in v afektu nasprotnika udariš, spotakneš, skratka, demonstriraš nesposobnost, ki zajema tudi teatralne padce, s katerimi skušaš spremeniti potek igre. Pravi kolektiv bo nabit s pozitivno energijo, kar pripomore k boljšemu uspehu moštva.

Nogomet se seli tudi v šolo.

V prejšnjem šolskem letu smo imeli ob sredah dijaki 2.a in 3.b telovadbo. To je bila ura nogometa, kjer ni manjkalo borbenosti, kočljivih situacij, smeha, skratka, pravi divji nogomet. Igralci smo nosili različne drese svojih nogometnih idolov od Batistute, Djorbaeffa, Kluiventa, Weaha. Zadnji terek v letu smo se igralci 3.a dogovorili, da premagamo 3.b, saj smo imeli le eno zmago. V razredu je vladalo pravo nogometno vzdušje, polno optimizma, ki se je ponavadi razblinilo že v nekaj minutah sredinega jutra, a tokrat je bilo drugače. Odločili smo se za trdo obrambo s hitrimi protinapadi. V nekem takem dvoboju je Batistuta z drsečim štartom krepko zložil Milanovega igralca. Bolečina ni pomembna, da le zmagamo. Igra teče dalje. Gol. Vodimo. Čez nekaj minut pa je 3.b izenačil. Naslednji del igre je bil živčen, saj sta obe ekipi hoteli zmagati. V tem trenutku se nam je nasmehnila Fortuna in žoga je končalo v mreži. Živčni »bjevci« so prepričevali sodnika, naj malo podaljša tekmo, da dosežejo gol. Nepodkupljivost! Sodnik zapiska. Konec, ki pomeni zmago, zadnjo v šolskem letu.

Matej Breclj

Svet za svet

Reka govori,
opozarja me in me svari!
Ne kali mi vod!
Pusti življenje
v meni, naj živi!
Ne dajaj strupov mi!
Drevesa šepetajo!
Trave trepetajo!
Ne trgaj mi srca!
Ne uničuj življenja mojega!
Pusti, da živim!
Strah se je naselil
v gozdove in gore,
ptice peti nočejo...
Strah me je!
Zakaj vse beži,
zakaj mi vse kriči?
Zaradi mene svet trpi?!
Ne.
Ne!
Ne!!!
Svet svetu govori!
Svet pusti svetu, naj živi!

V poletje s pogumom

Te je zima vrgla na tla ali imaš še dovolj poguma in energije, da se lahko soočiš z napori in obveznostmi, ki ti jih prinaša pomlad? Vsako besedo iz testa združi z eno izmed navedenih treh in boš izvedel-a.

1. Scooter:
A udobnost
B promet
C svoboda	2. Bar:
A sestanek
B prijatelj
C sladoled	3. Film
A glavni junak
B igralci
C tema
4. Revija:
A novosti
B naslovi
C članki	5. Sanje:
A iluzija
B domišljija
C noč	6. Diskoteka:
A D.J.
B luči
C glasba
7. Budilka:
A stres
B jutro
C zajtrk	8. Mesto:
A hiše
B saje
C ulice	9. Vžigalnik:
A ogenj
B bencin
C cigareta
10. Papir:
A pero
B zapisek
C koš za papir	11. Letalo
A oblaki
B potovanje
C strah	12. Šport
A tekma
B napor
C trening
13. Prstan
A verižica
B zlato
C darilo		

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
A	o	☐	☐	o	*	☐	*	o	☐	*	o	*	☐
B	*	o	o	*	☐	o	☐	*	o	☐	☐	o	*
C	☐	*	*	☐	o	*	o	☐	*	o	*	☐	o

Večina o

Končuje se poglavje zima, vendar se s tem še ne moreš sprijazniti, zato težko pridobivaš energijo. Odmor je tisto, kar je potrebno. Potrebuješ čas za premislek, da pridobiš normalen ritem, vendar ne čakaj preveč. Vzemi si čas, da razčistiš, kaj želiš, kaj lahko in bi lahko naredil-a. Potem ... v akcijo! Vse bo dobro kot vedno.

Večina *

Vzdihuješ in sopihaš: ponovno iste stvari! Utrujenost in dolgčas te zapirata v odmaknjen kot, brez moči in volje za soočenje s pomladanskimi obveznostmi. O tem, kaj boš počel-a, ne želiš niti razmišljati: počutiš se na tleh, to je vse. Ozri se naokoli. So nekateri, ki pridno delajo in bi prav radi sprejeli še eno roko. Če boš napredoval-a, bo v pomoč tudi tebi.

Večina

Zimski napori niso pustili sledi utrujenosti v tebi, ravno nasprotno! Zapustili so takšen naboj, da ne vidiš ure, da se z veseljem srečaš s pomladanskimi obveznostmi. Tistemu, ki ti zavida tvojo razpoložnost in bi rad izvedel, kakšna je tvoja skrivnost, odgovoriš: gledati naprej in verjeti vase.

Anja Paškulin, 2.a

Zenitna pomudba

Iščeva dva tipa, da bi šla z nama v Italijo.
Denar obvezen!
Lepota dobrodošla!
Pamet v buči!
Folk, ne čakaj, javite se, bomo KUPAVALI!

P&A

Prijave oddajte na uredništvo IZVIRA ali v črno skrinjico pod šifro:

NO MONEY, NO FUTURE!
DIJO!

Ljubim te,
hočem te,
prosim te,
ne reci ne!

Z eno besedo,
spravljaš me v bedo.

Ljubezen na sto načinov se pove,
toda zame eden čisto zadosti je.
Rada te imam.

Prepisano (nekoliko prirejeno) s šolskih klopis

MALI OGLASI

S'm Milan, prodaj mi koze, no vovce če č'ste.
PONUDBE POD ŠIFRO: GOVEDINA FOR IMMER

2. Sveti Nikolaj, prinesi mi kaj,
samo šibe mi ne nosi, to te Samo prosi.

3. PESEM IN OČE

Napisal sem pesem, oče jo je prebral,
ko jo je prebral, me je oklofotal in mi rekel,
da sem še premlad, a jaz še vedno mislim,
da to moja je pomlad!

4. SOCIALNI PROBLEM: imam sobo in nimam punce.

FIZIOLOŠKI PROBLEM: imam sobo in imam punco, ampak ona mi ne da.

GEOGRAFSKI PROBLEM: imam punco, ona bi mi dala, ampak nimam sobe.

FILOZOFSKI PROBLEM: imam punco in sobo, ona bi mi dala a - zakaj bi?!

TEHNOLOŠKI PROBLEM: imam punco in sobo, ona bi mi dala, a jaz ne morem!

5. **KEJ BI NEJHALI PISAT NA MIZO? PIŠTE RAJŠ V ZVEJSK.**

6. **KO ZGUBIŠ TISTEGA, KI SI GA LJUBIL,
IN KO SRCE POČASI UMIRA, SE SPRAŠUJEŠ,
ALI JE BILO VREDNO, DA SI SE ZALJUBIL,
VREDNO, DA SI ZVESTOBO OBLJUBIL...**

7. **ZALJUBLJEN SEM VATE KOT STARA MAMA V COPATE.**

8. **Ljubezen je reka, ki se ne vrača,
spomin nanjo s solzami se plača.**

9. **SI VEDNO PIL, SI VEDNO KADIL, ZATO PA MENE NISI DOBIL!**

10. **Ko si čevlje čistim, vedno nate mislim.**

Zdaj raje nosim copate, ker mi ni več mar zate.

11. **KO BOŠ V ŠOLI CVEK POPRAVIL, MI BOŠ LJUBEZNI PRAVIL.**

12. **FILOZOFSKO VPRAŠANJE: ali župnik res nikoli ne ...?**

by: filozof

13. **DEVICA JE KOT BALON, SAMO EN PIK JE DOVOLJ.**

14. **ZAKAJ JE STRANIŠČE ZAMAŠENO S TOALETNIM PAPIRJEM?**

ZAKAJ JE NA SVETU TOLIKO AVŠ?

ZAKAJ PREPRODAJALCEM MAMIL NE RAZBIJEJO GOBCEV?

ZAKAJ NA ŠOLI NI VEGETARIJANSKIH JEDILNIKOV?

15. **KAJ BI SI ŽENSKES IZBRALE - LEPOTO ALI PAMET?**

LEPOTO, SAJ VEDO, DA MOŠKI NISO TOLIKO PAMETNI, DA BI OPAZILI, KAJ SE SKRIVA POD LEPOTO.

16. **ČE HOČEŠ BIT ZADET',
SE V PRVI ZID ZALET'!**

17. **A: Kmalu bodo počitnice... Samo še dva dni, shit!
B: EJ, SAJ SO ŽE! (zame, seveda.)**

Živalski vici

Dva piščanca:

- »Če ne boš priden, te bom zatožil mami!«
- »Kar daj, če moreš! Jaz sem iz umetne valilnice!«

Dva petelina:

- Prvi pozdravi: »Kikiriki!«
- Drugi pa: »Hovhov!«
- Prvi: »Ja kaj pa je s tabo?!?« Drugi: »Tuje jezike se učim!«

Črv svoji prijateljici:

- »Če se ne boš poročila z mano, se bom vrgel pred kokoš!«

- »Ampak gospod natakar, ta kokoš je neužitna!«
- »Ah, dajte no! Saj je celih petnajst let na razstavah dobivala same prve nagrade!«

- »Nekatere živali so pa res zmedene!«
- »Kako to misliš?«
- »Poglej molje! Poleti v zimskih plaščih, pozimi v kopalkah!«

Šale so iz knjige: Kolofoktar

Najprej malo na račun policije:

V avtobusu si potnika pripovedujeta vice, za njima pa sedita policaja.

- »Ali veš, zakaj sta zmeraj po dva policaja skupaj?«, vpraša prvi potnik drugega.
- »Eden zna brati, drugi pa pisati!«

Policajema je zadosti, jezna vstaneta in zahtevata osebni izkaznici. Prvi ju vzame in natančno prebere, nato pa se obrne k drugemu: »Janez, zapiši tole...«

Policaj ustavi rahlo vinjenega voznika in mu ukaže pokazati voziško dovoljenje.

- »Nimam«, odgovori voznik.
- »Pa prometno?«
- »Nimam.« »Kaj pa osebno?«
- »Tudi nimam.« »Ali sploh imate kaj pri sebi?« se razjezi policaj.

Voznik pobrska po žepih in najde ogledalce. Poda ga policistu, ta pa salutira in reče:

- »Ja, zakaj pa niste takoj povedal, da ste policaj...«

Zakaj blejski policisti hodijo okrog z eno moko nogo?

Ker vržejo cigaretni ogorek v jezero in ga pohodijo.

In zakaj imajo tudi glavo moko!

Ker potem še pogledajo, če je res ugasnil.

Zakaj na vratih policijskih avtomobilov piše »Policija«?
Zato, da policisti vejo, kje naj vstopijo.

Katera pekarna je najhitrejša na svetu?
Policijska postaja - v okno vržeš kamen, pa se takoj kifeljci ven usujejo...

PREMETANKE -

malo smo se poigrali z imeni profesorice in profesorjev na naši šoli.
Ugotovi, kdo so bile naše »žrtve«!

SENCA KRITJA

Če hočeš izvedeti, kdo se skriva v senci, dodaj P in premešaj črke.

JAKO PRELEC - GRM

se v resnici ne imenuje tako. Premešaj črke, da ugotoviš, kdo se je preimenoval.

»KAŽE, DA GRE NA NIL«

Odvzemi D, premešaj črke in ugotovil-a boš, kdo se je odpravil na potovanje.

Nekega dne se je naša profesorica razjezila nad lažnjivim dijakom:

»Povedal si mi LAŽ, AKO BI VIC, ne bi bila jezna!

Če premešaš črke, ugotoviš, komu so se zlagali.

Nagrada : polet z ultralahkim letalom

VODORAVNO

1.) dolina v bližini Bovca pod Bavškim Grintavcem 8.) Kranjska gora 10.) kdor skrbi za nekaj; npr. kočo 12.) bralni pomnilnik Read-Only-Memory 14.) tvoj v italijanščini 15.) osebni zaimek 16.) slavni japonski režiser Kurosawa 18.) eden od sodobnih načinov glasbenega izražanja 19.) povabljeni na poroko 20.) Andrej Nanut 21.) najmanjši model Fordovih vozil 23.) ameriško moško in žensko ime 24.) država v Afriki 26.) geometrijski izraz, podoba 27.) morska specialiteta (ednina) 29.) obsežna kraška planota med Bosno in Dalmacijo 32.) krompir narečno, čompe 33.) avtomobilska oznaka Kranja 34.) pogost veznik 35.) Edvin Štor 36.) glavni števniki 37.) sredstvo za privabljanje 39.) Nipič Alfi 40.) večno mesto 42.) srbsko moško ime 43.) Hercegovca 45.) reka v Selški dolini 47.) Eurotas 48.) oznaka za Knin 49.) stanje spremenjene zavesti 51.) Nova revija 52.) American Trade Resources 54.) rimski cesar (79-81), leta 70 razdejal Jeruzalem 55.) samoglasnik 56.) kratica študentske organizacije 57.) površinska mera 58.) zvrst glasbe 61.) škotsko krilo 62.) Suzukijev model avtomobila 64.) ime hrvaškega košarkarskega trenerja Petroviča 65.) zunanji telesni ščit 66.) uporablja se za praznovanje in razglašanje velike noči, tudi zelo klepetava ženska 70.) Sportske novosti 71.) avtomobilska oznaka Maribora 73.) romunsko mesto v Moldaviji 74.) ustanovitelj gorske reševalne službe leta 1912 v Kranjski gori, po njem se imenuje tudi kočna na Vršiču 76.) svojilni zaimek, ki izraža čustven odnos 78.) pok, škrtanje v kolenu 80.) izraža soglasje, pritrditev 81.) tropska papiga 82.) Evgen Vančar 83.) prve štiri črke ameriškega znanstvenofantastičnega pisatelja Isaaca Asimova 85.) Marjan Travnik 86.) najvišji predstavniški organ jugoslovanskih narodov med NOB 89.) ilovica 90.) Avstoogrška 91.) narečno tedaj, takrat; na Štajerskem 92.) kdor odpira vrata

NAVPIČNO

1.) ženska pri krstu ali birmi 2.) jez in mesto v Egiptu (ob Nilu) 3.) vojaški način zavarovanja določenega ozemlja 4.) Šarenac Rankica 5.) ljudstvo v Nigeriji 6.) velika ameriška televizija, znana po poročanju z vojnih žarišč 7.) Aleš Ilesič 8.) negativna ocena česa 9.) veliko trpljenje, žalost 11.) ustrežljiv, gentlemanski moški 13.) ameriški smukač Tommy 17.) najdemo ga v sobah, kjer prijetno prasketa ogenj 19.) Slavko Jerončič 21.) vozilo, prirejeno za potovanja 22.) vrhunski plezalec v velikih stenah 24.) prve tri četrtine besede mama 25.) Italija 27.) majhen pes, zaničljivo 28.) ženska, ki igra košarko 29.) David Kovšca 30.) prodajalna rib 31.) reka v Sibiriji 37.) avtomobilska oznaka Benetk 38.) ameriška kukavica 41.) umiranje, pomor; zastarelo 42.) zimsko prevozno sredstvo 44.) nauk o temeljih bivajočega 46.) teptalec smučišča 50.) stroj za obdelavo kovin ali lesa 53.) vas nad Baško grapo 57.) najmočnejša karta 59.) oranžada 60.) Kristan Ivan 61.) veznik za izražanje sorazmernosti s količino 63.) del Ljubljane 67.) Los Angeles 68.) Jenko Simon 69.) slovenska TV voditeljica Prosenc; V vrtincu 71.) sredstva za mazanje 72.) škodljiva žuželka z močno razvitima prednjima nogama, ki živi v zemlji 75.) tretja črka abecede 76.) eden od staršev 77.) predpona v tujkah; raven, pravilen 79.) mesto v Ukrajini 84.) kdor je dobro jedel, je... 86.) arabski žrebec 87.) avtomobilska oznaka Benetk 88.) Junior 93.) prvi vokal

Za vas se je potrudil: Ožbej Marc

Rešitve oddajte v tajništvo v 14 dneh po izidu glasila!

1.nagrada: polet z ultralahkim letalom ali motornim zmajem

2.nagrada: 2000 sit

3.nagrada: 1000 sit

1	2	3	4	5	6	7		8	9		
10							11		12	13	
14				15			16	17			
18						19					
20			21	22		23					
		24			25		26				
27	28					29			30	31	
32						33			34		
35			36					37	38		
39			40		41		42				
43		44		45		46			47		
	48			49				50		51	
	52		53			54			55		
	56				57			58	59	60	
61					62		63				
64						65					
66			67	68	69		70			71	72
		73					74		75		
76	77				78	79				80	
81					82			83	84		
85			86	87			88		89		
90			91			92		93			

UVODNIK	1
MOJ PROSTI ČAS ALI »KAM BI SE DAL«	2
UTRUJENOST	3
»SMO!«	4
MLADOST »NA KRILIH«	6
DEŽURSTVO ALI KAKO PREŽIVETI 8 UR	8
SEM TI KDAJ REKLA, DA TE LJUBIM	9
ZDAJ PA TRIKRAT O LJUBEZNI	10
NAŠA TAMBURAŠICA	10
PLES JE MOJE ŽIVLJENJE	13
ŽABLJE	14
VELIKE ŽABLJE - ZAKON	15
DIJAKI IN KLUB AJDOVSKIH ŠTUDENTOV	16
FILMSKA STRAN	17
LORELEI	20
DIJAŠKI PARLAMENT JE RESNA STVAR	21
ZIMSKO-POLETNI ŠPORTI	23
FOTOGRAFSKI KROŽEK	24
SLIKE	25
KITARA	26
PRITRKAVANJE	27
NOGOMET	28
SVET ZA SVET	29
V POLETJE S POGUMOM	30
ŽENITNA PONUDBA:	31
PREPISANO (NEKOLIKO PRIREJENO) S ŠOLSKIH KLOPI	31
ŽIVALSKI VICI:	33
PREMETANKE	34
IZVIROVA IZVIRNA KRIŽANKA	35
KAZALO	37

IZVIR
GLASILO SREDNJE ŠOLE VENNO PILON AJDOVŠČINA

GLAVNI UREDNIK: Veronika Bellot

UREDNIŠKI ODBOR:

Maja Furlan	Lucija Štrancar
Ivana Leban	Katarina Božič
Ožbej Marc	Ema Troha
Elvira Cosić	Metka Žigon
Nataša Kosmač	Jana Božič
Taja Boscarol	Nena Gavrić
Luka Stopar	Maša Čibej
Anita Brecelj	

MENTORICA: Zdenka Blažko

LIKOVNA OPREMA: Aleks Komel

LIKOVNI MENTOR: Brane Jazbar

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE: Vesna Kodele
GRAFIČNO OBLIKOVANJE: Brane Jazbar
STAVEK IN TISK: Papirna galanterija Sedmak, Ajdovščina

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-1472/97 mb/sp z dne 16. 12. 1997, šteje šolsko glasilo Izvir med proizvode iz 13. točke tarifne št. 3, za katere se plačuje 5% prometni davek od prometa proizvodov (Ur. list RS, št. 4/92)

NAKLADA: 300 izvodov

V AJDOVŠČINI, april 1998

IZVIR

SPONZORJI ZAKLJUČNE PRIREDITVE Z MODNO REVIJO:

Modna konfekcija Ljubljana

Alenka Černic, s.p. Nova Gorica

TSP Maribor

Ideal Nova Gorica

Repič M - proizvodnja zadrug, Ajdovščina

Tekstina Ajdovščina

Europrint d.o.o.

IBI Kranj

Peko Tržič

Konfekcija Jutranjka Sevnica d.d.

Zavarovalnica Triglav d.d.

Slovenica zavarovalniška hiša d.d.

